DZIENNIK ZARZĄDZEŃ DYREKCJI POCZT I TELEGRAFÓW W KATOWICACH.

Nr. 15.	Katowice, dnia 23 października 1933 r.	Rok I.

TREŚĆ:

POCZTA.

107.

Postępowanie z „Łącznikiem Pocztowym"

1) Stwierdzono, że poszczególne urzędy i agencje poczt.-telegr. nie zastosowały się do tut. zarządzenia okólnego Nr. 287/P. P. 770 ustęp 2 z dnia 20. VI. 1933 r. i zupełnie nie wydają wymienionym w tymże ustępie władzom i urzędom państwowym i samorządowym bezpłatnie po jednym egzemplarzu z każdego wydania miesięcznika „Łącznik Pocztowy". O ile zatem dotychczas tam otrzymany zapas "Łącznika" nie wystarcza do bezpłatnego obdzielenia nim uprawnionych do tego władz i urzędów, należy odpowiednio podnieść zapotrzebowanie, zamawiając w Wydziale Pocztowym tut. Dyrekcji ilość miesięcznika niezbędną do sprzedaży i bezpłatnego wydawania.

2) Inne znów urzędy i agencje wydają bezpłatne egzemplarze „Łącznika" nieuprawnionym do tego odbiorcom, jak posterunkom policji, szkołom, urzędom parafjalnym, a nawet prywatnym firmom. Zaznacza się przeto, że urzędy (agencje) mogą bezpłatnie wydawać po jednym egzemplarzu każdego wydania „Łącznika" tylko władzom i urzędom, wymienionym w ust. 2 wyżej przytoczonego zarządzenia okólnego.

Należności za ewentl. wydane egzemplarze nie uprawnionym do tego odbiorcom Dyrekcja przypisze do zwrotu pp. Naczelnikom (Kierownikom) odnośnych urzędów (agencyj).

3) W związku z powyższem wszystkie urzędy i agencje winny w comiesięcznie przedstawionych tu zestawieniach obrotu „Łącznikiem" dokładnie wyszczególniać, którym władzom i urzędom wydały bezpłatne egzempla-

rze „Łącznika“, a ponadto w kolumnie 3 zestawienia, przy liczbie bezpłatnie wydanych egzemplarzy (na którą składa się ilość egzemplarzy wydanych władzom i urzędom, oraz ilość wydanych prenumeratorom) podawać oddzielnie ogólną ilość egzemplarzy spotrzebowanych wyłącznie dla prenumeratorów.

4) Ponadto zdarza się często, że już w okresie rozprzedaży następnego wydania „Łącznika“ ktoś chce jeszcze dodatkowo nabyć egzemplarze czasopisma z poprzedniego miesiąca. W takich razach należy w każdem poszczególnym wypadku niezwłocznie zgłosić zapotrzebowanie ilości egzemplarzy poprzedniego wydania Wydziałowi Pocztowemu tut. Dyrekcji — pisemnie, a w pilnych wypadkach nawet telefonicznie (telefon Katowice Nr. 5-38), poczem Dyrekcja poleci Składowi materjałów pocztowych dostarczyć urzędowi (agencji) potrzebną ich ilość. Zaznacza się jednak, że w ten sposób będzie można dodatkowo otrzymać egzemplarze tylko każdorazowo przedostatniego wydania, a **nie wcześniejszych wydań.** W ten sposób dodatkowo zamówione i sprzedane egzemplarze „Łącznika“ z poprzedniego miesiąca urzędy (agencje) będą wyszczególniać w oddzielnej pozycji przedkładanego tu zestawienia obrotu ostatniem wydaniem „Łącznika“.

5) Również stwierdzono niejednokrotnie, że urzędy (agencje) wysprzedawszy w krótkim czasie cały, przydzielony im zapas „Łącznika“, mimo że do terminu zamknięcia sprzedaży odnośnego wydania pozostaje jeszcze bardzo dużo czasu — wcale nie zgłaszają tu dodatkowego zapotrzebowania, zaś interesentów chcących nabyć miesięcznik — informują, iż odnośne wydanie wyczerpane, natomiast najbliższe ukaże się aż w następnym miesiącu.

Dyrekcja przeto ostrzega, że będzie przeprowadzać niespodziewaną kontrolę, czy urzędy (agencje) podczas całego okresu sprzedaży posiadają na składzie wystarczające zapasy bieżącego wydania „Łącznika“ i w razie stwierdzenia, że urząd (agencja) po wysprzedaniu całego przydziału wstrzymał(a) się od dodatkowego zamówienia — pociągnie odnośnych pp. Naczelników (Kierowników) urzędów (agencyj) do surowej odpowiedzialności służbowej. Z dodatkowemi zamówieniami winny urzędy (agencje) zwracać się tu nie dopiero po zupełnem wyczerpaniu się przydzielonego zapasu, lecz już zawczasu, gdy urząd (agencja) osądzi, że pozostała ilość egzemplarzy, w związku z popytem na „Łącznik“, nie wystarczy do końca okresu sprzedaży.

6) Zauważa się w końcu, że ilość sprzedawanych egzemplarzy „Łącznika“, która w większości urzędów i agencyj tut. okręgu dotychczas zawsze była szczególnie małą — w ostatnich miesiącach stale ulega jeszcze dalszemu spadkowi. Większość urzędów wyższych klas, czynnych w miejscowościach o liczbie 10 do 20 tysięcy mieszkańców, a ponadto o licznych okręgach listonoszów wiejskich — stale sprzedaje rażąco małe ilości „Łącznika“, nieprzekraczające 250 egzemplarzy każdego wydania, niektóre zaś z nich nie osiągają nawet 50 sztuk.

Dla przykładu przeto podaje się te urzędy i agencje, które dzięki należytemu zrozumieniu celów akcji, oraz umiejętnie planowo i sprężyście przeprowadzonej propagandzie i kolportażowi „Łącznika“ wykazały stosunkowo do innych najlepsze wyniki, a w szczególności:

Urząd pocztowy III klasy w Szopienicach (pierwszy wśród najlepszych pod tym względem) stale sprzedaje co miesiąca po 500 egzemplarzy i urzędy pocztowe IV kl. w Chorzowie i Katowicach 4 po 300 egzemplarzy, zaś w Wełnowcu, Chropaczowie, Dąbrówce Małej, Katowicach 2, Kopalni Emy i Michałkowicach po 150—250 egzemplarzy, urzędy poczt. V kl. w Janowie koło Katowic, Łaziskach Górnych i Nikiszowcu po 100—120 egzemplarzy. oraz agencje pocztowe w Dąbrówce Wielkiej, Łaziskach Średnich, Giszowcu, Podlesiu i Szerokiej przeciętnie najmniej po 50 egzemplarzy miesięcznie.

Zechcą przeto p. p. Naczelnicy (Kierownicy) wszystkich innych urzędów (agencyj) porównać wyżej podane wyniki z własnemi wynikami, a wówczas wielka, w niektórych wypadkach aż rażąca dysproporcja między niemi okaże się w pełnej wyrazistości, służąc za dowód, że przy dobrych chęciach popartych większym wynikiem — możnaby również i tam uzyskać znacznie lepsze rezultaty. Trudno przecież przypuścić, by ambicja Naczelników większych urzędów pozwoliła im dać się wyprzedzić w tym kierunku przez mniejsze urzędy, a nawet przez agencje pocztowe.

Bezwarunkowo tedy należy zdobyć się na większy wysiłek, użyć wszelkich stojących do dyspozycji środków i dołożyć jak najusilniej starań, by wynik rozsprzedaży już następnego wydania „Łącznika“ okazał się znacznie lepszym.

Personel zajmujący się sprzedażą „Łącznika“ winni pp. Naczel. (Kierow.) urzędów (agencyj) pouczyć, by zwracał publiczności uwagę na to, że miesięcznik ten, oprócz ogłoszeń zawiera bogatą, przystępnie ujętą i ciekawie podaną treść, składającą się z praktycznych wskazówek i porad (autorstwa pierwszorzędnych specjalistek i uznanych znakomitości w każdym poszczególnym dziale), obejmujących wszystkie dziedziny zainteresowań każdej gospodyni domu i matki w zakresie oszczędnego i racjonalnego prowadzenia gospodarstwa domowego, wychowywania dzieci (mody, kosmetyki i t. p.), a zwłaszcza znakomitych przepisów kucharskich, które już zdobyły sobie powszechne uznanie. Oprócz tego każde wydanie zawiera po dwa konkursy, zapewniające wygrywającym liczne i cenne nagrody.

Dyrekcja przeto będzie zwracała baczną uwagę na to, jakie zrozumienie i oddźwięk znajdzie ostatni punkt niniejszej odezwy u p. p. Naczelników (Kierowników) urzędów (agencyj) i będzie śledziła wyniki rozsprzedaży następnych wydań „Łącznika“.

P. P. 770 z dnia 11. X. 1933 r.

108.

Sprzedaż znaczków pocztowych przez doręczycieli.

Wślad za zarządzeniem Nr. PK 10 z dnia 25 IX. 1933 r. poleca się urzędom III, IV i V klasy, oraz agencjom pocztowo-telegraficznym zaprowadzić sprzedaż znaczków pocztowych przez doręczycieli w miejscowych okręgach doręczeń, gdzie stosunki lokalne i potrzeby publiczności tego wymagają.

Przy zaprowadzeniu sprzedaży urzędy i agencje wydadzą doręczycielom zapas znaczków i kartek pocztowych z nadrukowanym znaczkiem w wysokości od 5 zł. do najwyżej 10 zł. zależnie od stosunków miejscowych.

Doręczyciele mają przechowywać znaczki w teczkach tekturowych, które sobie sami sporządzą.

Zapas znaczków winien być uzupełniony codziennie przed wyjściem na okręg doręczeń. Naczelnicy urzędów i agenci mają przeprowadzić często kontrolę, czy doręczyciele wychodząc na okręg doręczeń, posiadają pełny zapas znaczków.

Gotówki uzyskanej ze sprzedaży znaczków nie wolno używać na żadne inne cele. Braki stwierdzone w zapasie znaczków lub w gotówce uzyskanej ze sprzedaży znaczków będą uważane za sprzeniewierzenia i traktowane jako nadużycia służbowe.

Urzędy, które zaprowadzą sprzedaż znaczków ogłoszą to przez umieszczenie stosownego napisu przy okienku przyjęć.

Nr. PK 14 z dnia 11 października 1933 r.

TELEGRAF I TELEFON.

109.

Powtórne używanie taśmy papierowej do aparatów Morsa.

Stwierdzono, że niektóre urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne tut. okręgu używają taśmę papierową do aparatów Morsa tylko jednokrotnie zamiast dwukrotnie.

W sprawie powtórnego używania taśmy papierowej do aparatów Morsa wydane zostało przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzenie z dnia 19 stycznia 1923 r. L. 128/X ogłoszone w Dzienniku Urzędowym Minister-

stwa Poczt i Telegrafów Nr. 4 z 1932 r. poz. 23, z którem należy się bezzwłocznie zaznajomić i ściśle go przestrzegać. Wrazie ujawnienia niezastosowania się do wyżej naprowadzonego zarządzenia Ministerstwa Poczt i Telegrafów, winni zostaną pociągnięci do surowej odpowiedzialności.

W końcu nadmienia się, że organa inspekcyjne tut. Dyrekcji będą przy okazji okresowej rewizji sprawdzać, czy urzędy i agencje pocztowo-telegraficzne stosują się do niniejszego zarządzenia.

No. TE. 1062 z dnia 19. X. 1933 r.

110.

Prowadzenie rozmów służbowych międzymiastowych.

Na podstawie dzienników ruchu telefonicznego i wykazów rozmów służbowych przedstawianych Dyrekcyji przez centrale telefoniczne w myśl okólnika Nr. 3 poz. 27 z 31. I. 1931 r. Dyrekcja Poczt i Telegrafów stwierdziła, że urzędy (agencje) pocztowo-telegraficzne przeprowadzają znaczną ilość rozmów służbowych w sprawach nie pilnych, które mogą być załatwione w drodze pisemnej, a ponadto przeprowadzają je w godzinach najsilniejszego ruchu t. j. między godz. 9-tą a 13-tą.

Celem usprawnienia prywatnego ruchu telefonicznego i odciążenia przewodów zwłaszcza w godzinach między 9-tą a 13-tą poleca się urzędom (agencjom) rozmowy służbowe międzymiastowe, poza wypadkami wymagającemi niezwłocznego porozumienia np. uszkodzenia przewodów, kradzieży, niebezpieczeństwa żywiołowego i t. p., przeprowadzać do godziny 9-tej i po godz. 13-tej.

W związku z powyższem poleca się Centralom telefonicznym przedstawić Dyrekcji Poczt i Telegrafów w miejsce dotychczas przedstawianego sumarycznego wykazu rozmów służbowych, szczegółowy wykaz rozmów służbowych w terminie przewidzianym w okólniku Nr. 3 poz. 27 z 31. I. 1931 r.

Wymieniony wyżej wykaz należy sporządzać na druku Nr. 1114 (Dziennik ruchu telefonicznego) z podaniem w rubryce „uwagi“ w skróceniu sprawy w jakiej przeprowadzono rozmowę np. uszkodzenie przewodu, kradzież, powódź i t. p.

Równocześnie przypomina się zarządzenie w sprawie udzielania informacji o czasie oczekiwania na rozmowy międzymiastowe, zamieszczone w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 6 poz. 50 z 14. VI. 1933 r.

Za ścisłe wykonanie niniejszego zarządzenia są pp. Naczelnicy (Kierownicy) urzędów (agencyj) odpowiedzialni.

No TE. 209 z dnia 13. X. 1933 r.

111.

Ruch telefoniczny z krajami zaeuropejskiemi.

Z dniem 1-go października b. r. zniżono stawki za rozmowy telefoniczne o 15 (piętnaście) fr., zaś stawki za zawiadomienie (report charge) o 5 (pięć) fr. w ruchu telefonicznym między Polską a Indjami brytyjskiemi, Wyspami Bermudami i Hawajskiemi.

W związku z powyższem należy odpowiednio sprostować zarządzenia Dyrekcji Poczt i Telegrafów zawarte w Dzienniku Zarządzeń Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 5 z 24. V. b. r. poz. 43 i okólniku Dyrekcji Poczt i Telegrafów Nr. 17 z 20. VIII. b. r. poz. 178.

No. TE. 205 z dnia 17. X. 1933 r.

112.

Ruch telefoniczny z krajami zaeuropejskiemi.

Z dniem 1-go listopada b. r. wprowadza się ruch telefoniczny między Polską a Costa Ricą, Guatemalą, Nicaraguą i Panamą. W Polsce dopuszcza się do ruchu narazie: Warszawę, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynię, Katowice, Krakow, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno, w Costa Rice: San José, w Guatemali: Guatemala City, w Nicaragui: Managua, w Panamie: wszystkie miejscowości.

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą w powyższych relacjach wynosi 217 fr. 50 cent. i za każdą dalszą minutę lub część tejże $^1/_3$ wspomnianej stawki.

Opłata za zawiadomienie (report charge) wynosi 27 fr. 50 cent. Ruch telefoniczny odbywa się w godzinach od 14 do 22 według czasu środkowo-europejskiego.

No. TE. 205 z dnia 17 października 1933 r.

113.

Ruch telefoniczny z niemieckiemi okrętami na morzu.

Z dniem 1-go października b. r. wprowadzono ruch telefoniczny między Polską a niemieckiemi okrętami na morzu. Udział w tym ruchu biorą narazie następujące urzędy: Warszawa, Bielsko, Bydgoszcz, Gdynia, Katowice, Kraków, Lublin, Lwów, Łódź, Poznań i Wilno oraz niemieckie okręty na morzu: Albert, Ballin, Bremen, Columbus, Deutschland, Europa, Hamburg, New York, Resolute, Cap Arcona i Cap Polonio.

Opłata za trzyminutową rozmowę zwykłą via Berlin wynosi:

Strefa morska Rodzaj opłaty	Podział taks				Pełna opłata za 3 min. rozmowę wzgl. za zawiadomienie fr.
	Taksa końcowa		Taksa pokładowa fr.	Taksa pobrzeżna fr.	
	polska fr.	niemiecka fr.			
I. strefa daleka:					
Obszar na zachód od kanału Wilhelma do 18° długości geogr. i 43° szerokości geogr. Oceanu Atlantyckiego	6.—	5.—	15.—	25.—	51.—
Opłata za zawiadomienie (report charge) w razie niedojścia do skutku rozmowy	2.—	0.75	1.67	2.58	7.—
II. strefa daleka:					
Obszar na zachód i południe od I. strefy	6.—	10.—	30.—	50.—	96.—
Opłata za zawiadomienie (report charge)	2.—	3.33	5.17	1.50	12.–
A. Strefa bliska:					
Obszar Morza Północnego via Nordeich Radio	6.—	5.—	5.625	9.375	26.—
Opłata za zawiadomienie (report charge)	2.—	1.67	—	—	3.67
B. Strefa bliska:					
Obszar Morza Bałtyckiego via Rügen Radio i obszar Morza Północnego via Elbe-Weser Radio	6.—	5.—	5.625	3.75	20.375
Opłata za zawiadomienie (report charge)	2.—	1.67	—	—	3.67

W ruchu telefonicznym z okrętami na morzu dopuszczone są:

a) rozmowy z rozmównic publicznych,

b) rozmowy zwykłe z określoną osobą, przyczem należy podać nazwisko żądanej osoby i jej zastępcy.

No TE 205 z dnia 17 października 1933 r.

Adres Administracji: DYREKCJA POCZT i TELEGRAFÓW
(Oddział Organizacyjny)
KATOWICE, ul. Słowackiego 11, II. p. pokój Nr. 14.

PRENUMERATA NA ROK 1933 WYNOSI:

roczna 4 zł. 80 gr.	półroczna 2 zł. 40 gr.	kwartalna 1 zł. 20 gr.

Ceny ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 mm. szpalty redakcyjnej 15 gr., tabelaryczne 30 gr.

Za terminowy druk ogłoszeń administracja nie odpowiada.

KONTO CZEKOWE w P. K. O. № 300.516

„Drukarnia Śląska" Mysłowice, ul. Pozadomowa 2, (róg Bytomskiej 10), Telefon 10-14 **Cena 20 gr.**